

האוצר המזהב והחסיד ששמר על האמת

ספור מרתק על קידוש ה', השבת
אבדה, וכחה של מצוה אחת.
(על פי ספר האגדה)

בְּיָמִים עָבְרוּ, חַי יְהוּדִי
צַדִּיק נִשְׁקָרְאוּ לוֹ "חֲסִיד".
הַחֲסִיד אָהֵב אֶת ה' אֱלֹקֵינוּ
בְּכָל לִבּוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ.
כָּל רְצוֹנוֹ הָיָה רַק לַעֲשׂוֹת
אֶת רְצוֹן ה', לְלַמֵּד לְלִמּוֹד
תּוֹרָה וּלְקַיֵּם מִצְוֹת
בְּשִׂמְחָה!

באותו זמן חיתה גברת גויה, עשירה
וחשובה, שנקראה "מטרונה". יום
אחד, היא הלכה בדרך והחזיקה
אוצר עצום: קפסה שכולה זהב
מבחוץ, ובתוכה המון מטבעות
של דינרי זהב!

אך אוי ואבוי! בלי שים לב, הקפסה היקרה נפלה למטרונה על אם הדרך.
המטרונה המשיכה בדרך, כשהיא אל בדרך, כשהיא אפלו לא יודעת
שהאוצר העצום שלה אבד...

מצוה

הַחֲסִיד שֶׁלָּנוּ עָבַר בַּמָּקוֹם, וְרָאָה אֶת קַפֶּסֶת הַזֹּהָב עִם הַדִּינָרִים!
כָּל אָדָם רָגִיל הָיָה לֹקֵחַ אֶת הַזֹּהָב לְעֶצְמוֹ, אֲבָל הַחֲסִיד יָדַע:
לְהַחֲזִיר אֲבִדָּה זוֹ מִצְוָה, וְקִיּוֹם מִצְוֹת ה' שְׂוָה יוֹתֵר מִכָּל זָהָב בָּעוֹלָם!

A man with a beard, wearing a dark suit and a kippah, is running towards the right. He is carrying a large, ornate golden chest. The background features a large, classical-style building with columns, set against a dramatic sky with clouds and a bright light source creating rays of light. The ground is dry and dusty.

הוא לא מהסס לָרַגַע.
הַחֲסִיד נושֵׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וּמַחְלִיט:
"אֲנִי אֶחָזֵיר אֶת הָאֲבֹדָה, וְכֵן יֵרָאוּ כָּלֶם כִּמָּה
יָפָה וְאַמֶּתִית הִיא תוֹרַת ה'!"
זֶה מֵה שֶׁנִּקְרָא "קְדוּשַׁת ה'". בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה הוּא אֶת לְבִית הַמִּטְרוֹנָה.

כַּאֲשֶׁר הֶחֱסִיד מִגִּיעַ אֶל תּוֹךְ בֵּיתָהּ וּמַחֲזִיר לָהּ אֶת
הָאוֹצָר שָׁלֵם, מִמֶּשׁ כֶּפִּי שֶׁמֵּצָא אוֹתוֹ, הַמְטְרוֹנָה לֹא
מֵאֲמִינָה לְמַרְאֵה עֵינֶיהָ! הִיא יוֹדַעַת שֶׁרַק אָדָם עִם
אֱמוּנָה חֲזָקָה בְּאֵמֶת יָכוֹל לְהַחֲזִיר כֶּסֶף כָּזֶה.

אֲדָהּ הַמְשֻׁרְתִּים שֶׁל הַמְטְרוֹנָה, שְׁלֹא הִפְּירוּ אֶת אֶהֱבֵת ה' זִים, צָחֲקוּ וְאָמְרוּ לָהּ: "אַל תִּתְּרָגְשִׁי מִמֶּנּוּ! בְּטַח רוּ כָּלֹל פָּתַח אֶת הַקּוֹפֶסָה וְאֵינוּ יְיֹדָעַ שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹכָהּ מִטְבָּעוֹת! אִם הוּא הָיָה יוֹדֵעַ – הוּא לֹא הָיָה מַחְזִיר מַעֲוָלִים!"

טעות המשרתים הגדולה

המשרתים חשבו:
החסיד לא ידע מה
יש בפנים!

עבודה מיידית:
אבל כל הקפסה מבחוץ
עשויה זהב טהור!

המשרתים נסו להקטין את המצוה, אבל ההגיון
שלהם היה שגוי לגמרי!

“הַמְטְרוֹנָה הַחֲכָמָה כָּעָסָה עַל דְּבָרֵיהֶם. הִיא
אָמְרָה לַמְּשֻׁרְתִּים: "אֵיזָה חֹסֶר הַגִּיווֹן! הֲרִי הַקִּפְסָה כָּלָה
שֶׁל זֶהָב מִבַּחוּץ! כָּל רוֹאֶה מִבֵּין מִיד שִׁישׁ כָּאֵן אוֹצָר.
בָּרוּר שֶׁהוּא יָדַע, וּבְכָל זֹאת הֶחֱזִיק יוֹשֵׁר שֶׁל אֶמֶת!"

הַבִּטְרוֹנָה

הַמִּטְרוֹנָה הַסִּתְּכָלָה עַל
הַחֲסִיד הַקָּדוֹשׁ בְּהַעֲרָצָה.
הִיא זֹהֲתָה שֶׁהַתּוֹרָה
הִיא זֹו שֶׁמִּלְמַדֵּת אוֹתוֹ
חֶסֶד וְצֶדֶק, וְאִמְרָה לוֹ
בְּהַתְרַגְּשׁוֹת רַבָּה:
"תִּהְיֶה אֲמִתָּה מְסוּרָה לָּךְ!"
(הַלֹּאִי שֶׁהָאֵמֶת הַגְּדוֹלָה
שָׁלָךְ, וְהָאֲמוּנָה שָׁלָךְ –
יִהְיוּ שָׁלָךְ לְתִמְיֵד).

הַמְשָׁרְתִּים לֹא הֵבִינוּ שְׂאֵלוֹ מִלִּים שֶׁל שֹׁבֵחַ
וּבָרָכָה. הֵם אָמְרוּ לָהּ בְּפִלְיָאָה: "הוּא מַחְזִיר
אֶת הָאֲבֵדָה הַיְקָרָה שְׁלָךְ, וְאֵת מְקַלְלֵת אוֹתוֹ
שֶׁתִּשָּׂאֵר לוֹ רַק הָאֲמֶת שֶׁלוֹ בְּלִי תְמוּרָה אוֹ שְׂכָר?!"

אִמָּת

עֲנִתָה לָהֶם הַמַּטְרוֹנָה בָּא פֶּן שְׁלֹא יִשְׁכָּחוּ לְעוֹלָם:
"זוֹ מִמָּשׁ לֹא קִלְלָה! אֱלֹהֵי הָיָה עוֹד אָדָם אֶחָד בְּעוֹלָם שֶׁהִיָּתָה לוֹ כְּזוֹ
מִדַּת הָאִמָּת כְּמוֹהוּ... אֲנִיחֵנו הָרוֹמָאִים כָּלֵל לֹא הָיִינוּ מִתְקַיְמִים בְּעוֹלָם!
הַכּוֹחַ הָרוֹחֵנִי שֶׁל הָאִמָּת נִשְׁגָּב יוֹתֵר מִכָּל הָאִימְפֵּרִיָּה שֶׁלָּנו!"

יְלָדִים חֲבִיבִים, הַמְטְרוּנָה הַבִּינָה סוּד גָּדוֹל:
הָאֱמֶת שֶׁל הַתּוֹרָה הִיא הַכֹּחַ הַכִּי חָזָק בְּעוֹלָם!
כֹּאֲשֶׁר יְהוּדֵי עוֹשֶׂה "קְדוּשָׁה" וּמִתְנַהֵג בְּיִשְׂרָאֵל, אֹרֹךְ הַקְדוּשָׁה שֶׁל ה'
שׁוֹקֵל יוֹתֵר וּמְנַצֵּחַ אֶת כָּל עֲצָמֵת הָרָשָׁע וְהַשָּׂקֶר שֶׁבְּעוֹלָם.

גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת כְּמוֹ הַחֲסִיד!
בְּכָל פַּעַם שְׁאַנְחֵנוּ אֲבִדָּה, דּוֹבְרִים אֲמֶת, וּמִתְנַהֲגִים אֲנַחְבִּים אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ.
הָאֲמֶת שְׁלָנוּ בּוֹנָה וְשׁוֹמְרַת עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ! אָמֵן!